

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 3C/88/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612205583
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Szabo
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2014:3612205583.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom JUDr. Eduardom Szabom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. IČO: 35 807 598 so sídlom Pribinova ul. č.25, 811 09 Bratislava, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421 so sídlom Grosslingova 4, 811 09 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/88/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 3C/91/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/88/2012 z a m i e t a .

Súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedený na Okresnom súde Partizánske pod číslom konania 5C/95/2012 z a m i e t a .

Súd odporcovi náhradu trov konania vo veciach pôvodne vedených na Okresnom súde Partizánske pod číslami konania 3C/88/2012, 3C/91/2012, 5C/88/2012, 5C/95/2012 spojených pod číslom konania 3C/88/2012 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa písomne podaným návrhom doručeným dňa 27.09.2012 domáhal od odporcu v konaní 3C/88/2012 zaplata sumy 1 438,97 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy zaplata sumy 287,79 €, v konaní 3C/91/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 zaplata sumy 3 781,07 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy zaplata sumy 756,21 €, v konaní 5C/88/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 zaplata sumy 3 051,31 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy zaplata sumy 610,26 €, v konaní 5C/95/2012, návrhom doručeným dňa 27.9.2012 zaplata sumy 182,08 € z titulu majetkovej škody a z titulu nemajetkovej ujmy zaplata sumy 36,42 €. Súd spojil na spoločné konanie podľa §112 ods.2 OSP právne veci tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 3C/88/2012, 3C/91/2012, 5C/95/2012, 5C/88/2012 pod číslom konania 3C/88/2012.

Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že exekučný súd zapríčinil svojim nelegálnym konaním / nesprávnym úradným postupom/ vznik škody na strane navrhovateľa. Navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu navrhovateľ navrhol vykonať

pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere . Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom exekučnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorý by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu na rozhodnutie súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti. Exekučným titulom vo všetkých spojených veciach bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu, pričom v konaní 3C/88/2012 exekučné konanie začalo dňa 19.03.2012 a súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 04.07.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, k rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - omeškanie viac ako 107 dní. V konaní 3C/91/2012 exekučné konanie začalo 20.06.2011 a súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 03.10.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, k rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - omeškanie viac ako 105 dní. V konaní 5C/88/2012 exekučné konanie začalo 20.09.2010 a súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 16.02.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, k rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - omeškanie viac ako 149 dní. V konaní 5C/95/2012 exekučné konanie začalo 14.07.2011 a súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až 18.04.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, k rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej lehoty - omeškanie viac ako 279 dní.

Ďalej uviedol, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Nesprávny úradný postup charakterizoval a/ nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a b/ vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Uviedol že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dluhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 ZoRK a chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné zo strany navrhovateľa iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s prísl., pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Uviedol, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímnych očakávaní navrhovateľa, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

V návrhu uviedol, že majetková škoda v celkovej výške 8 453,43 € (1 438,97 € + 3 781,07 € + 3 051,31 € + 182,08 €) predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a prísl. zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v celkovej výške 1 690,68 € (287,79 € + 756,21 € + 610,26 € + 36,42 €), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý súdny proces nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú neprávny úradným postupom. Potreba nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočnenou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Nemajetková ujma predstavuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom /hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou. Náhrada škody a

nemajetkovej ujmy vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Partizánske. Navrhovateľ si uplatnil ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymożenie pohľadávky spôsobené v príčinnej súvislosti s nesprávnym postupom exekučného súdu.

Odporca sa k návrhu písomne vyjadril podaním došlým tunajšiemu súdu dňa 27.11.2013, v ktorom žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukázal na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Uviedol, že nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prieťahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. Uviedol, že navrhovateľ podal prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli súdu doručené všetky žaloby v spojenej veci a je teda zrejmé, že navrhovateľ ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. K samotnému postupu súdu odporca uviedol, že prax ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučný titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Od 01.06.2011 pätnásťdňová lehota na vydanie poverenia pre uvedené exekučné tituly neplatí. Uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonania exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Uviedol ďalej, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť z existencie prieťahov v súdnom konaní by súd mohol vychádzať len vtedy, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenie sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil previnenia, ktoré má za následok prieťahy v konaní, príp. v právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti. Uviedol, že postúpenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazilo v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Poukázal aj na to, že 15-dňová lehota uvedená v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a zo samotnej dikcie zákona vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia, ale 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie. K výške majetkovej škody uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. Okrem toho nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Ďalej uviedol, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta. Navrhovateľ tak nepreukázal ani vznik škody, ani jej výšku. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je potrebné preukázať existenciu škody a úvaha pri stanovení výšky škody pri paušálnych sumách za každý rok prieťahov v konaní, ktoré si navrhovateľ uplatňuje sú len hypotetické, ďalej je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zrušil. Táto podmienka v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdom nie je splnená. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. K nemajetkovej ujme uviedol, že poskytovanie finančného

zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu, lebo nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má ten účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. V závere poukázal na to, že práve praktiky navrhovateľa sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy skonštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany právo spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúce neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Táto skutočnosť má vplyv aj na otázku samotného posúdenia nesprávneho úradného postupu, lebo súdy v prípade posudzovania návrhu navrhovateľa na vykonanie exekúcie musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s tým je spojená vyššie časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. V závere odporca konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu došlo k namietanému nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik skutočnej škody ani jej výšku, taktiež navrhovateľ nepreukázal ani vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody je treba preukázať okrem existencie nesprávneho úradného postupu / nezákonné, vzniku škody či nemajetkovej ujmy aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami ho rozhodnutia, pričom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že súd rozhodol po uplynutí 15- dňovej lehoty a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. žiadal návrh zamietnuť.

Súd vec prejednal v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti účastníkov, ktorí sa na pojednávanie nedostavili, hoci mali doručenie predvolania riadne vykázané.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu spojených spisov a to spisu 3C/88/2012 a obsahom v ňom pripojeného exekučného spisu 2Er/276/2012, spisu 3C/91/2012 a obsahom v ňom pripojeného exekučného spisu 2Er/814/2011, spisu 5C/88/2012 a obsahom v ňom pripojeného exekučného spisu 2Er/2/2011, spisu 5C/95/2012 a obsahom v ňom pripojeného exekučného spisu 6Er/236/2011 a zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného exekučného spisu 2Er/276/2012, ktorý bol pripojený k spisu 3C/88/2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla tunajšiemu súdu dňa 30.04.2012 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 26.06.2012. Žiadosť bola zamietnutá po 15 dňovej lehote, ale omeškanie nepredstavovalo viac ako 107 dní, ako je uvedené v návrhu a taktiež o nej nebolo rozhodnuté v tom dátume, ako uviedol navrhovateľ v návrhu.

Z pripojeného exekučného spisu 2Er/814/2011, ktorý bol pripojený k spisu 3C/91/2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla tunajšiemu súdu dňa 17.08.2011 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 16.09.2011. Žiadosť bola zamietnutá po 15 dňovej lehote, ale omeškanie nepredstavovalo viac ako 105 dní, ako je uvedené v návrhu a taktiež o nej nebolo rozhodnuté v tom dátume, ako uviedol navrhovateľ v návrhu.

Z pripojeného exekučného spisu 2Er/2/2011, ktorý bol pripojený k spisu 5C/88/2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla tunajšiemu súdu dňa 09.12.2010 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 11.01.2011. Žiadosť bola zamietnutá po 15 dňovej lehote, ale omeškanie nepredstavovalo viac ako 149 dní, ako je uvedené v návrhu a taktiež o nej nebolo rozhodnuté v tom dátume, ako uviedol navrhovateľ v návrhu.

Z pripojeného exekučného spisu 6Er/236/2011, ktorý bol pripojený k spisu 5C/95/2012 vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došla tunajšiemu súdu dňa 07.09.2011 a táto žiadosť bola zamietnutá uznesením zo dňa 19.03.2012. Žiadosť bola zamietnutá po 15 dňovej lehote, ale omeškanie nepredstavovalo viac ako 279 dní, ako je uvedené v návrhu a taktiež o nej nebolo rozhodnuté v tom dátume, ako uviedol navrhovateľ v návrhu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon

alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 541/2003 Z. z. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) - účinný v čase začatia exekučného konania, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c), d) a i) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisí a zmierov nimi schválených,
- i) iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmierov, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný a to v celom rozsahu.

K námietke odporcu, že navrhovateľ podal návrh predčasne súd udáva, že navrhovateľ sa na odporcu obrátil so žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 23.4.2012, pričom podal návrh na súd skôr, ako uplynula lehota 6 mesiacov od podania tejto žiadosti /27.9.2012/. Aj keď návrh bol podaný pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, ku dňu rozhodovania súdu o návrhu navrhovateľa už bolo zrejmé, že odporca neuznal nárok navrhovateľa a v rámci predbežného prerokovania ho neuspokojil, čo vyplynulo aj z vyjadrenia odporcu a preto mal súd za to, že v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota uplynula, teda návrh už nemožno považovať za predčasne podaný.

Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k vydaniu poverenia nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote, resp. primeranej lehote ako aj preto, že exekučný súd skúmal opätovne právo navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup a formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku vecí rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným.

Súd v tomto prípade neskúmal, či prišlo k priesťahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej resp. primeranej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. V danom prípade súd vo všetkých štyroch veciach neudelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ale vo všetkých štyroch veciach súd rozhodol zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. 15 dňová lehota podľa názoru súdu platila len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súď vo všetkých štyroch prípadoch si plnil svoju zákonnú povinnosť, ktorú mu zákon ukladá a to ex offo skúmať súlad exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, teda jeho súlad so zákonom. Z hľadiska posúdenia lehoty na rozhodnutie súd zistil, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora v 15 dňovej lehote. Tri veci napadli za účinnosti novely EP účinnej od 01.06.2011, ktorou bola 15 dňová lehota zrušená. V jednej veci súd rozhodol o zamietnutí žiadosti v lehote dlhšej ako 15 dní, ale podľa platnej úpravy Exekučného poriadku vzhľadom na zamietnutie žiadosti na vykonanie exekúcie na takéto zamietajúce rozhodnutie sa nevzťahovala 15 dňová lehota, ktorá pred novelou účinnou od 01.06.2011, sa vzťahovala v takýchto veciach iba na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. bolo v čase podania žiadosti o udelenie poverenia možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa navrhovateľa rozhodcovský rozsudok je exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Novelizácia predmetného ustanovenia by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2011 k zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností pre prípad neprípustnosti exekúcie. Zák. č. 144/2010 Z. z., ktorý novelizoval exekučný poriadok, sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona

(ASPI komentár k § 44 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu - Národnej Rady SR prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Súd ďalej udáva, že zo slovného a logického výkladu uvedeného ustanovenia Exekučného poriadku súd dospel k názoru, že lehota 15 dní sa vzťahuje len na rozhodnutie súdu, ktorým poverí súdneho exekútora na vykonanie exekúcie. V ďalšej vete je uvedené, že ak zistí rozpor žiadosti, alebo návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, žiadosť zamietne, kde však už nie je uvedená žiadna lehota na rozhodnutie. Takýto výklad je logický aj preto, že pokiaľ súd zistí, že návrh na vykonanie exekúcie je v rozpore so zákonom, táto rozhodovacia činnosť si vyžaduje jednak zložitejšie právne posúdenie, čo si vyžaduje aj dlhší čas a jednak aj prípadné zadováženie listinných dôkazov potrebných pre rozhodnutie, prípadne aj vyjadrenie povinného.

V danom prípade vo všetkých štyroch spojených veciach - v nich pripojených exekučných veciach, bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, pričom vydanie tohto zamietajúceho uznesenia nie je viazané na žiadnu lehotu, z toho v troch exekučných veciach lehota nebola stanovená nakoľko žiadosti došli po 01.06.2011 a v jednej exekučnej veci lehota pre zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nebola stanovená vzhľadom k tomu, že takáto lehota nebola stanovená v prípade zamietnutia žiadosti a ide o exekučnú vec došlú na súd pred účinnosťou novely Exekučného poriadku.

V zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku sa lehota 15 dní nevzťahovala na rozhodnutie o žiadosti na udelenie poverenia v predmetných exekučných veciach, keďže exekučným titulom bolo rozhodnutie rozhodcovského súdu a i v prípade, že by sa nejednalo o rozhodnutie podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, je súd toho názoru že zo samotného znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva to, že lehota 15 dní sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie (... , do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, ...). Súd zamietol žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pritom rozhodol riadne, v primeranej lehote a zákonne, pričom zákonnosť týchto rozhodnutí odobril aj odvolací súd v rámci odvolacích konaní.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, súd poukazuje na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého je exekučný súd ex offico povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulité - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata.

Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť

spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv až po podaní návrhu na exekúciu rozhodcovského rozsudku.

Po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul z hľadiska ich súladu so zákonom. Pritom medziiným skúma, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnení a povinní osobami uvedenými v exekučnom titule a či sú splnené všeobecné podmienky konania v zmysle § 103 OSP. V štádiu exekučného konania, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul nie sú v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), sa vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu exekučný súd nevykonáva dokazovanie (ako procesnú činnosť súdu osobitne upravenú v ustanoveniach § 122 až § 124 OSP) - postačujúce je totiž, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín. Dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) v tejto časti exekučného konania neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa má povinný prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. K takému právnomu záveru dospel aj Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5 MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013.

Súd má za to, že navrhovateľovi nemohla vzniknúť majetková škoda, akú si uplatňuje pre rozhodnutie súdu, ale výška, akú si uplatňuje, by mohla vzniknúť v prípade nezákonne vydaného rozhodnutia exekučného súdu, kde však pre vznik základu nároku musí byť nezákonné rozhodnutie zrušené. V tomto prípade navrhovateľ nepodal proti rozhodnutiu súdu žiadny opravný prostriedok za účelom zrušenia nezákonného rozhodnutia súdu, len odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil zamietajúce uznesenie prvého stupňa čím sa stotožnil s jeho zákonnosťou. V takomto prípade by teda mohol byť daný jednak základ nároku a jednak príčinná súvislosť so škodou, ak vznikla. Pretože súd dospel k názoru, že na strane odporcu konajúceho cestou exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, vo veci sa ďalej nezaoberal ani výškou majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy, pretože nebol zistený právny základ a to zodpovednosť odporcu za škodu.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody, d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie). Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy ("Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom").

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

V tejto súvislosti súd uvádza, že škoda nemôže byť uplatnená v nejakej paušálnej sume, ale musí byť preukázané, že práve pre nesprávny úradný postup došlo k výške škody, ktorá musí byť vyčíslená presne a musí byť preukázaná aj príčinná súvislosť, čo však navrhovateľ nepreukázal a ku škode neprodukoval ani žiadne dôkazy. Škodu charakterizuje v hypotetickej rovine a poukazuje na zvýšené mzdové náklady, náklady na poštovné, telekomunikačné služby, tlač úpravu informačného systému, ktorých existencia, výška a príčinná súvislosť ako základné atribúty zodpovednosti za škodu preukázané neboli, ale bolo preukázané a naopak, že súd konal súd konal riadne a v súlade so zákonom a zákonnosť tohto postupu potvrdil aj odvolací súd potvrdzujúcim uznesením.

K tomuto tvrdeniu súd uvádza, že pri použití výkladu, aký použil navrhovateľ, by si mohli žiadať náhradu škody od štátu aj podnikatelia v súvislosti napr. so zmenou legislatívy, v dôsledku ktorých musia vykonať ich zamestnanci pracovné výkony, ktoré predtým nevykonávali, pričom ich spôsobil štát svojou legislatívnou činnosťou. Takýto výklad, je podľa názoru súdu nesprávny a nepoužiteľný.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľa na nemajetkovú ujmu, uplatnený žalobou v tomto konaní, túto môže súd priznať s ohľadom na ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, s prihliadnutím najmä na a/osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované, tieto sa vzťahujú na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b/, podľa ktorého by mal súd prihliadnuť na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k nej došlo.

Nemajetková ujma nezávisí automaticky, len od konštatovania nedodržania zákonnej lehoty, ktorá v tomto prípade dodržaná bola v piatich prípadoch a v troch prípadoch bola žiadosť o vydanie poverenia podaná už za účinnosti novely EP účinnej od 1.6.2011 a vo štvrtom prípade bolo uznesenie vydané v primeranej lehote, teda rozhodnutie súdu závisí aj od okolností, ktoré sú v tejto veci odôvodnené konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O žiadosti o udelenie poverenie súdnemu exekútorovi bolo právoplatne rozhodnuté. Konštatovanie že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať a ani nebol zistený. Súd ďalej poukazuje na to, že prípadné priznanie nemajetkovej ujmy navrhovateľovi by bolo v rozpore s ust. § 1 OSP podľa ktorého Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb, ako aj v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že práve navrhovateľ, ktorého základ jeho podnikateľskej činnosti je poskytovanie spotrebiteľských zmlúv a to na základe formulárových zmlúv a všeobecných zmluvných podmienok, ktoré obsahujú celý rad neprijateľných zmluvných podmienok, s cieľom v neprehľadnej, zložito formulovanými podmienkami s oslovením tej najzraniteľnejšej skupiny obyvateľstva, ktorá nemôže týmto zmluvnými podmienkami rozumieť, dosiahnuť zisk, sa domáha v dôsledku porušenia svojich práv súdnej ochrany a nemajetkovej ujmy. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a napriek ich povinnosti tieto skúmať, to nerobili a priznávali navrhovateľovi aj také plnenia, ktoré boli zjavne neplatné pre neprijateľné zmluvné podmienky. Je preto zarážajúce, že pri ochrane svojich práv sa striktné domáha ochrany svojich práv a dôsledného dodržiavania zákona, ale vo svojich zmluvných vzťahoch so svojimi klientmi už taký dôsledný nebol. Naopak, jeho podnikateľskou činnosťou sa zaoberala aj Európska komisia, ktorá vo svojom liste, ktorý bol aj pripojený odporcom k jeho vyjadreniu, uvádza, že útvary Komisie v súvislosti s praktikami navrhovateľa a ďalšími nebankovými inštitúciami na trhu spotrebiteľských úverov slovenských spotrebiteľom, poukazujú na problémy v spojitosti s praktikami, ktoré sa týkajú skutočností, že zmluvné podmienky sú stanovené prostredníctvom vopred formulovaných podmienok, ktoré jednostranne určili veritelia. Uviedol, že tieto podmienky sú pre spotrebiteľov veľmi tvrdé a ich zjavným cieľom je zbaviť spotrebiteľom práv, ktoré im vyplývajú z právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa. Uviedol, že jedným z osobitných aspektov je uplatňovanie nárokov zo strany nebankových inštitúcií, okrem iného prostredníctvom systematického využívania rozhodcovských orgánov, ktoré sa javia ako predpojaté, a v prípade ktorých sa zdá, že vôbec neuplatňujú právne predpisy na ochranu

spotrebiteľa. V danom prípade je zodpovednosť štátu za škodu vylúčená lebo absentuje nesprávny úradný postup a nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, lebo takéto rozhodnutie neexistuje, teda neboli preukázané základné aspekty zodpovednosti štátu za škodu, súd vydal rozhodnutia v súlade so zákonom, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, preto súd návrh navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy ako nedôvodný zamietol.

S poukazom na všetky vyššie uvedené dôvody súd návrhy navrhovateľa na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy pôvodne vedené na Okresnom súde Partizánske, pod č. k. 3C/88/2012, 3C/91/2012, 5C/88/2012, 5C/95/2012, spojené pod číslom konania 3C/88/2012 ako nedôvodné zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods. 1 O.s.p. tak že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.